

๕

ประชาธิปไตยใบกลาง

บทนี้มีข้อคิด
ความเป็นประชาธิปไตย
หน้าตาอาจใสซื่อ
แจกทรัพย์หวังผลพลัน
คำเชื่อมใช้ถูกที่
ฟังอ่านรู้ความหมาย

การใช้สิทธิโดยทั่วไป
คือทุกคนเท่าเทียมกัน
ใจนั้นหรืออาจพลิกผัน
รู้เท่าทันไม่เสียหาย
ชัดเจนดีเข้าใจง่าย
ทั้งเขียนได้โน้มน้าวใจ

...ภานูเดินตรงเข้าไปช่วยถือของทั้งหมดให้ครูปองใจ...

มีดีหยิบเงินออกมาส่งให้เพื่อนคนหนึ่ง

ปีนี้มีผู้สมัครลงรับเลือกตั้งเป็นประธานนักเรียนหลายคน แต่ที่โดดเด่นและได้รับความนิยมมากจากพี่น้องผองเพื่อนนักเรียนด้วยกัน คือ มีดีและภาณุ

มีดีรูปหล่อ พ่อรวย ใจกว้าง มีเพื่อนมาก เรียนหนังสือเก่ง
ภาณุหน้าตาธรรมดา พ่อไม่ใช่เศรษฐี เรียนหนังสือปานกลาง
แต่เป็นกองหน้าที่เก่งกาจของทีมฟุตบอล

เออละซี! เพื่อนๆ จะเลือกใครดี ระหว่างมีดีและภาณุ
ที่โตะม้านั่งหิน ใต้ต้นไม้ใหญ่ข้างตึก มีดีและเพื่อนๆ กลุ่มใหญ่
นั่งคุยกันอยู่ มีดีหยิบเงินออกมาส่งให้เพื่อนคนหนึ่ง “ไปหาอะไรมากิน
เรียกน้ำย่อยหน่อย ชื้อมาให้ครบทุกคนนะ จะได้ไม่ต้องมาแย่งกัน” เพื่อน
คนนั้นรับคำ แล้วรีบวิ่งไปโรงอาหารทันที

“วันพรุ่งนี้เราต้องส่งรายงานแล้วนะมีดี กลุ่มเรายังไม่ได้ทำเลย”
นิพนธ์ช่วยเตือนความจำ

“รู้แล้วๆ รู้เสียมั่งว่าใครเป็นใคร” มีดีกอดอกท่าทางไม่ค่อยพอใจ “คืนนี้เขี่ยแป็บเดียวก็เสร็จ คราวที่แล้วคุณครูยังชมเลยว่ากลุ่มเราทำงานดี ถ้านายไม่พอใจ เอาไปทำเองแล้วกัน” สายตาที่จ้องมา ทำให้นิพนธ์ คอย่นไม่กล้าสบตาด้วย

“เอ้า! แล้วนายจะไปไหน” มีดีถามพนาที่กำลังจะลุกขึ้น พนาชี้ให้ดูครูปองใจที่กำลังหอบของพระรุ้งพระรัง เตรียมตัวจะกลับบ้าน “เราจะไปช่วยคุณครูก่อน เดียวกลับมา”

“ไม่ต้องเลย ครูปองใจถือได้อยู่แล้ว ไม่งั้นจะหอบมามากมายอย่างนี้ หรือ กินขนมดีกว่า” เสียงสั่งของมีดีและขนมที่ยื่นมาตรงหน้า ทำให้พนา นั่งลงอย่างไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่แล้วพนาก็ยิ้มออก เมื่อเห็นภาณุเดินตรงเข้าไปช่วยถือของทั้งหมดให้ครูปองใจ แล้วเดินไปส่งที่รถ

“ไอ้หมอนี่ ชอบเอาหน้าเรื่อย ชอบประจบครู ไม่เข้าท่าเลย” มีดี พูดเสียงกร้าวแบบไม่พอใจ ทำให้พนาต้องหยุดคำพูดที่จะพูดออกมาว่า “ภาณูก็น่าอย่างนี้แหละชอบช่วยเหลือทุกคน ไม่ใช่เฉพาะแต่ครูเท่านั้น ขนาดหมาอนดินเพราะกระดูกติดคอ ภาณวยังอุ้มไปหาหมอเลย”

“คอยดูนะ ถ้าประธานนักเรียนคนใหม่คือ นายมีดีละก็ เจ้าภาณุ ได้ล้างล้างมตลอดชาติแน่” เพื่อนบางคนตบมือหัวเราะชอบใจคำพูดของมีดี แต่บางคนจำต้องทำตามเพื่อเอาใจ เพราะถึงอย่างไร ขนมของมีดี ก็ยังอยู่ในปาก

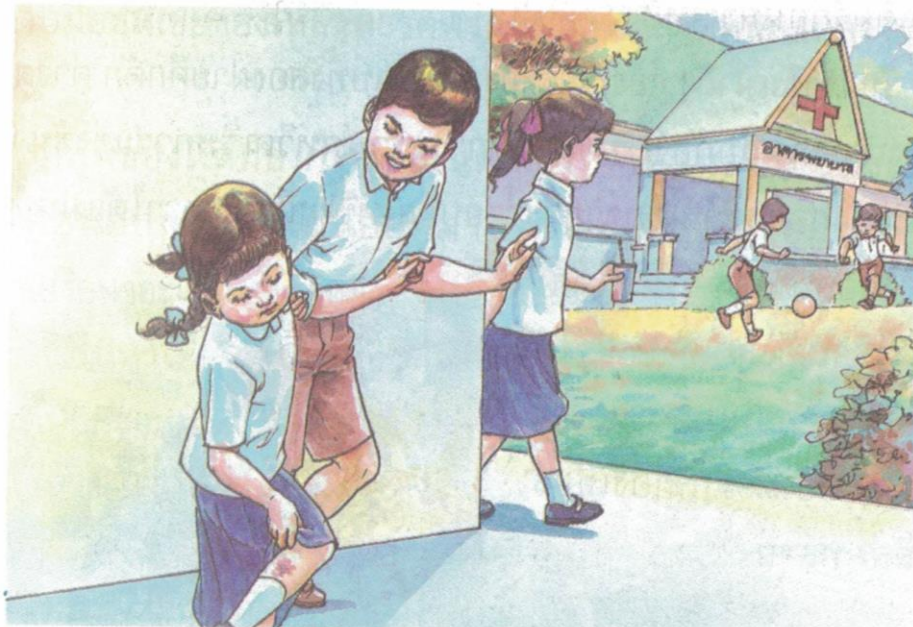
“ไป กลับบ้าน จะไปทำรายงานแล้ว” ลั่นเสียงมีดี เพื่อนๆ ก็ ลุกขึ้นเดินตามไปทันที ลูกพี่สั่งอย่างไร ลูกน้องทำตามไม่ต้องคิดอะไรเอง วันรุ่งขึ้น ณ สถานที่เดิม เวลาเดิม และคนกลุ่มเดิม มีดีโยนกระเป๋า หนังสือลงบนโต๊ะอย่างขจัดใจ “ใครจะไปคิดว่า เมื่อคืนไฟจะดับ รายงาน ก็เลยไม่ได้ทำ ครูก็ไม่ฟัง หาวว่าเราไม่รับผิดชอบ เพราะสั่งงานมาเป็น

อาทิตย์แล้ว อย่างนี้จะเป็นประธานนักเรียนได้อย่างไร คอยดูแล้วกัน ประธานนักเรียนคนใหม่ต้องชื่อนายมีดี” มีดีหน้าเครียด น้ำเสียงบ่งบอกความโกรธอย่างเต็มที่ แล้วสุดท้ายก็ออกคำสั่ง “ไป ไปโรงอาหาร ไปคลายความเครียดหน่อย”

มีดีออกเดินนำหน้าเพื่อนด้วยอารมณ์ขุ่นมัว ไม่ทันสังเกตเห็นน้องป.๕ กำลังวิ่งเล่นไล่จับกัน มีดีจึงชนน้องเปียคู่คนหนึ่งอย่างแรง จนน้องเปียคู่เซตลาล้มกระแทกพื้น

“วิ่งยังไง ไม่รู้จักดูตาม้าตาเรือ” มีดีเอ็ดตะโรลั่น แต่คงนึกอะไรขึ้นมาได้ มีดีเลยเปลี่ยนน้ำเสียงให้นุ่มนวลลง “เป็นยังไง เจ็บไหม เอ้า! เอาเงินไปกินขนมแล้วกัน” น้องเปียคู่ยังไม่ได้้าปากตอบเลย ธนบัตรใบหนึ่งก็ถูกยัดใส่มือ แล้วเจ้าของเงินก็เดินจากไป น้องเปียคู่มองตามด้วยความงงง

“เป็นอะไรไป จู๊บ ทำไมทำหน้าที่เหมือนจะร้องไห้อย่างนั้นล่ะ” เสียงใครคนหนึ่งดังขึ้นข้างๆ พี่ภาณุนั่นเอง

น้องเปียคู่หรือจู๊บเล่าเรื่องทั้งหมดให้พี่ภาณุฟัง แล้วชี้ให้ดูแผลที่ขา

น้องเปียคู่หรือจ๊อบเล่าเรื่องทั้งหมดให้พี่ภาณุฟัง แล้วชี้ให้ดูแผลที่ขา “ดูซิคะ พี่ภาณุ พี่มีดีเขาไม่ฟังเลยว่าจ๊อบเจ็บที่ตรงไหน แผลจ๊อบราคาเย่ลึบบาทเท่านั้นเอง” จ๊อบตาแดงทำท่าจะร้องไห้

“อย่าร้องน้องจ๊อบ พี่มีดีเขาคงรีบไปธุระนะ อย่าโกรธเขาเลย เดี่ยวพี่พาไปทำแผลเอง แผลแค่นี้เรื่องเล็ก เดี่ยวไม่กี่วันก็หายแล้ว” แล้วพี่มัธยมก็จูงมือน้องประถมไปทำแผลที่ห้องพยาบาล จากนั้นก็พาไปส่งที่จุดนัดรอแม่มารับ

“พี่ภาณุจะรีบไปไหนคะ นั่งเป็นเพื่อนจ๊อบก่อนได้ไหม”

“จ๊อบอยู่กับเพื่อนแล้วกัน เดี่ยวแม่ก็มาแล้ว พี่ต้องรีบไปซ้อมบอลเพื่อน ๆ รออยู่”

“พี่ภาณุจะไปแข่งบอลที่ไหนคะ”

“ก็รายการชิงแชมป์ของจังหวัดวันอาทิตย์นี้ ที่โรงเรียนเราได้เข้ารอบชิงแล้วไง”

“อ้อ! จำได้แล้ว จ๊อบจะไปเชียร์คะ ขอให้พี่ภาณุชนะ ชนะ ชนะ” จ๊อบตบมือเชียร์ก่อนล่วงหน้า

วันแข่งขันมาถึง กองเชียร์ของผู้เข้ารอบทั้งสองฝ่ายคึกคัก ต่างตะโกนส่งเสียงเชียร์กันกึกก้อง เมื่อกรรมการเป่านกหวีดเริ่มการแข่งขัน ภาณุในตำแหน่งกองหน้า นอกจากจะจ่ายบอลให้ปีกซ้ายปีกขวาได้แม่นยำแล้วยังครองบอลได้ดี แล้ววินาทีทองก็มาถึง ภาณวยิงลูกเข้าประตูได้เป็นลูกแรก ท่ามกลางเสียงเฮ แสดงความยินดีจากกองเชียร์อย่างถล่มทลาย

เมื่อเริ่มเกมใหม่ โอกาสทองก็มาถึงอีก ถ้าภาณูจะยิงประตูเองก็
คงทำได้ แต่ภาณูกลับส่งบอลให้เพื่อนเป็นผู้ยิงประตูแทน เสียงตบมือ
ชมเชยดังก้องสนาม นี่แหละ! ลูกผู้ชายที่แท้จริง ไม่ทำตัวเด่นแต่เพียง
คนเดียว สมกับทำงานร่วมกันเป็นทีม คงไม่ต้องบอก ทุกคนก็รู้ว่า
โรงเรียนของภาณูได้เป็นแชมป์ของจังหวัดปีนี้

ชื่อของภาณูติดปากนักเรียนทุกคน ไม่มีใครที่ไม่รู้จัก กระแส
ความนิยมนี้ น่าจะมีผลต่อการเลือกตั้งอาทิตย์หน้า ทำให้มีดีกรียศ
มีความวิตกกังวลสูง

ตั้งนั้นการประชุมของคนกลุ่มเดิม เวลาเดิม ณ สถานที่เดิมจึง
เกิดขึ้น “เจ้าภาณูมีคะแนนนำขึ้นมาอย่างนี้ คงจะปล่อยไว้ไม่ได้ เราต้อง
จัดการอย่างใดอย่างหนึ่ง” มีดีหยุดคิดครู่หนึ่งก่อนจะสั่งงานต่อ

“ไปบอกพวกหัวหน้า ม.ต้น ม.ปลายทุกห้องว่า อาทิตย์นี้เราจะ
เลี้ยงวันเกิด เชิญทุกคนมากินอย่างไม้อั้น ของขวัญไม่ต้องเอามา แล้ว
อย่างนี้คะแนนเสียงจะไปไหน” พูดจบมีดีหัวเราะเสียงดังลั่น ท่ามกลาง
เสียงตบมือชมเชยของเหล่าพรรคพวกที่มีลูกพีฉลาดหลักแหลมและรวย
อย่างนี้

กลุ่มของมีดีกลับไปแล้ว แต่ถ้ามีใครหันกลับมา จะเห็นจ๊อบ
และเพื่อนอีกสามคนเดินออกมาจากหลังพุ่มไม้ซึ่งอยู่ไม่ไกลนัก
ทั้งสี่คนปรึกษาอะไรกันอยู่ครู่หนึ่ง
ก่อนจะวิ่งไปหาเพื่อนกลุ่มใหญ่
ที่เล่นอยู่กลางสนาม ทั้งหมด
หยุดเล่นหันมาฟังจ๊อบและ
เพื่อน ๆ พูด ทุกคนพยักหน้า
ก่อนจะแยกย้ายวิ่งกันไป

คนละทาง สนามฟุตบอล โรงอาหาร ห้องสมุด ฯลฯ เป้าหมายคือ
คนกลุ่มเดียวกันกับของมีดี

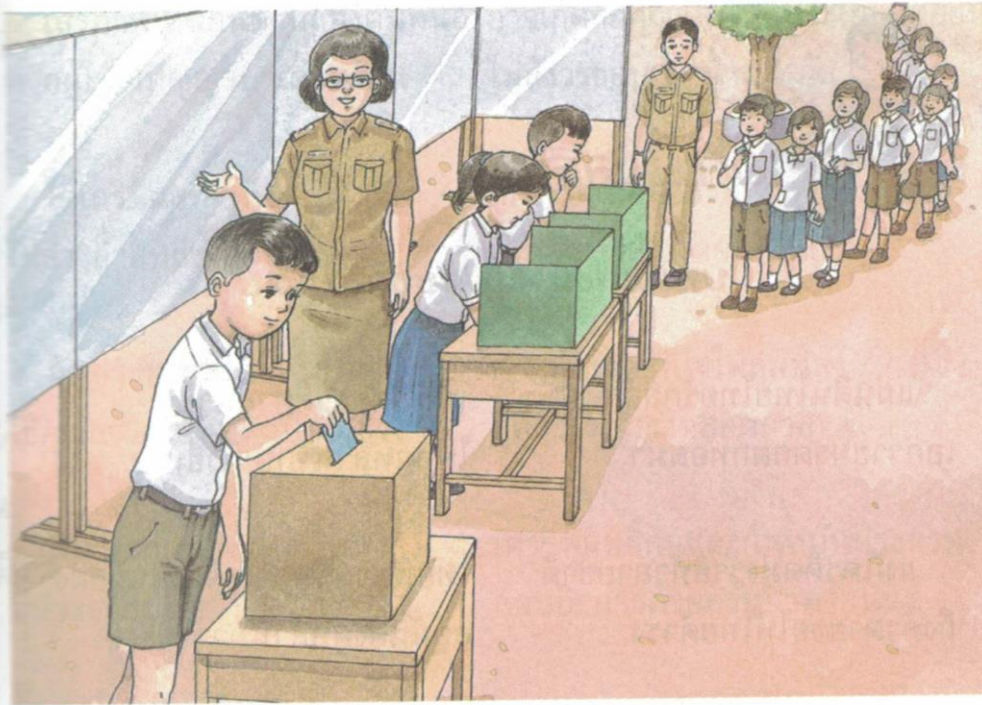
จ๊อบและเพื่อนจะทำอะไร และจะสำเร็จไหมหนอ

เช้าวันอาทิตย์ มีดียิ้มย่องผ่องใสกับแผนการซื่อเสียง แผนนี้
ต้องสำเร็จแน่นอน ทั้งพ่อและแม่ก็ตามใจจัดข้าวปลาอาหารให้เต็มที
ขนมมมเนย ไอศกรีมพร้อม

เมื่อเวลาผ่านไปใกล้จะเที่ยงแล้ว ทำไมยังไม่มีคนมา มีดีมองหน้า
พ่อและแม่สลับกับมองไปที่ประตู เลยเที่ยงจนถึงบ่าย ก็ยังไม่มีใครมา
ร่วมงานฉลองวันเกิดเลย มีดีจำได้นี่หนาวๆ ตนเองและกลุ่มเพื่อนสนิท
เดินไปเชิญแขกเหล่านั้นด้วยตนเอง เกิดอะไรขึ้น

เลยเที่ยงจนถึงบ่าย ก็ยังไม่มีใครมาร่วมงานฉลองวันเกิดเลย

คนทุกคนต่างมีความคิดเป็นของตนเอง...เงินไม่สามารถซื้อความคิดของพวกเขาได้

เกิดสิมีดี คนทุกคนต่างมีความคิดเป็นของตนเอง ทุกคนรู้ดีว่าจะต้องเลือกคนที่คิดดี ทำดี กล้าหาญ ซื่อสัตย์และเสียสละ มาเป็นประธานนักเรียน เงินไม่สามารถซื้อความคิดของพวกเขาได้ ฉะนั้นคงไม่ต้องบอกกระมังว่าใครจะได้รับเลือกเป็นประธานนักเรียน

การเลือกตั้งประธานนักเรียน เป็นวิธีทางหนึ่งในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมก่อนที่จะเข้าสู่การปกครองในระดับประเทศ นั่นก็คือ การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งต้องการคนที่มีความสามารถ และเป็นคนดีที่ซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ

อธิบายเพิ่ม เติมความรู้

คำเชื่อม

คำเชื่อม คือ คำที่ใช้เชื่อมคำ วลี ประโยค ข้อความเข้าด้วยกัน เช่น **และ** **แต่** **หรือ** **เลย** **จึง** **ดังนั้น** **จึง** **พอ...ก็** **ถ้า...ก็** ฯลฯ

ตัวอย่าง

- ๑) มีดีและเพื่อนๆ นั่งคุยกันที่ต้นไม้ใหญ่ข้างตึก
และ เชื่อมคำ มีดี กับคำ เพื่อน ๆ
- ๒) เพื่อนๆ บางคนยอมมีดี เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อประโยชน์
ส่วนรวม
หรือ เชื่อมวลี เพื่อประโยชน์ส่วนตน
กับวลี เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- ๓) ทั้งหมดหยุดเล่นและหันมาฟังจับพูด
และ เชื่อมประโยค ทั้งหมดหยุดเล่น
กับประโยค (ทั้งหมด) หันมาฟังจับพูด
- ๔) เธอจะเลือกคนดีมีความสามารถหรือเลือกคนที่ชื่อเสียง
หรือ เชื่อมประโยค เธอจะเลือกคนดีมีความสามารถ
กับประโยค (เธอจะ) เลือกคนที่ชื่อเสียง
- ๕) มีดีไม่ทันเห็นน้องเป็ยคู่จึงเดินชนอย่างแรง
จึง เชื่อมประโยค มีดีไม่ทันเห็นน้องเป็ยคู่
กับประโยค (มีดี) เดินชนอย่างแรง

๖) ถ้าประชาชนต้องการให้ประเทศเจริญก้าวหน้าก็ควรเห็นแก่ประโยชน์
ของประเทศชาติมากกว่าอื่นใด

ถ้า...ก็เชื่อมประโยค ประชาชนต้องการให้ประเทศเจริญก้าวหน้า
กับประโยค (ประชาชน) ควรเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศ-
ชาติมากกว่าอื่นใด

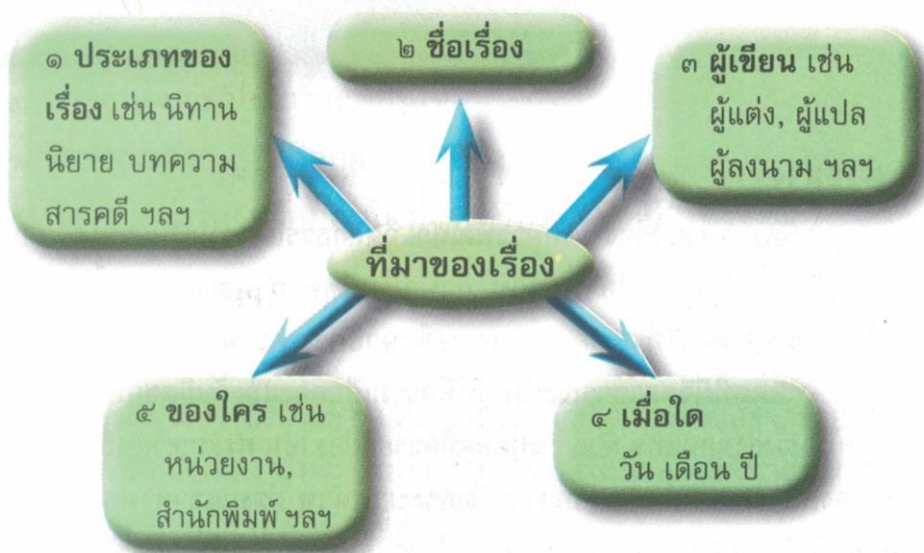
หมายเหตุ

(๑) คำว่า คำเชื่อม ในหนังสือเล่มนี้ มีบางส่วนเหมือนกับคำสันธานที่พระยา-
อุปกิตศิลปสารกล่าวถึงในหนังสือ หลักภาษาไทย

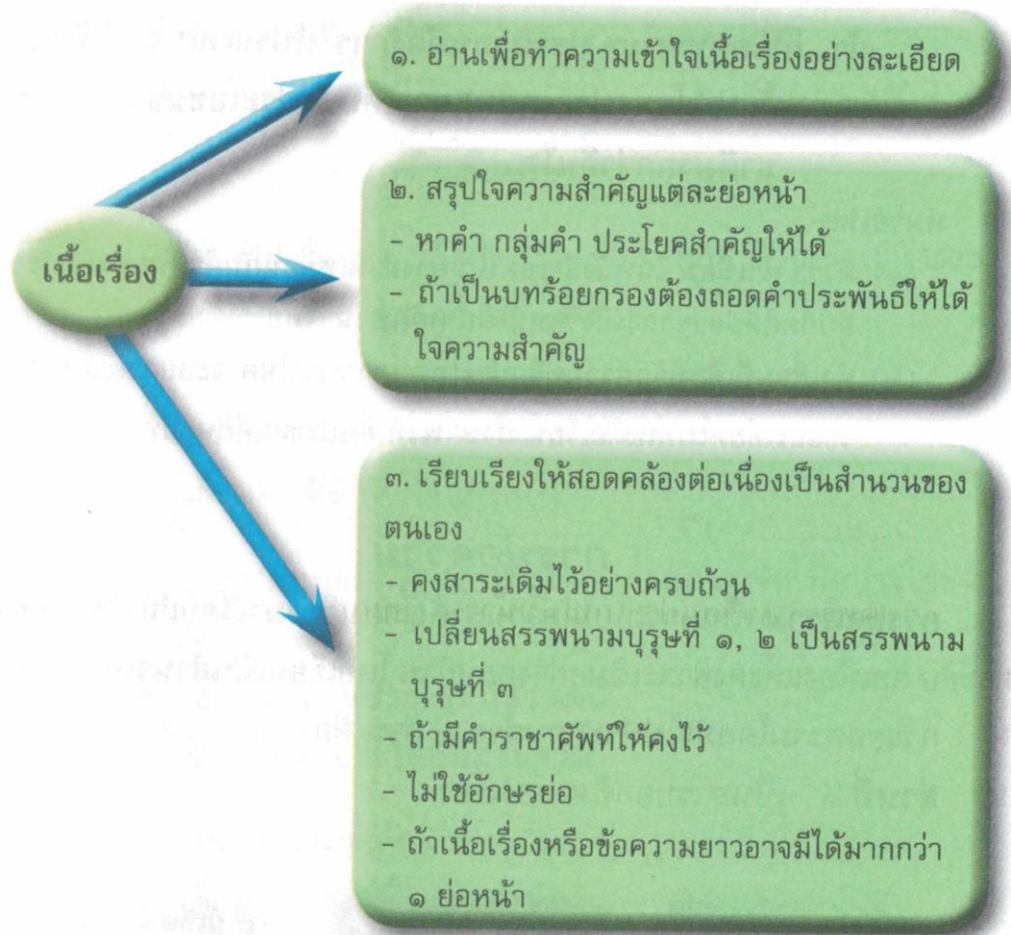
(๒) คำเชื่อมที่เชื่อมข้อความหรือประโยคหลายประโยค จะแสดงตัวอย่างและ
รายละเอียดในหนังสือเรียน ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

การย่อความ

การย่อความ เป็นการเก็บใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงใหม่ ให้สั้น
กระชับ ต่อเนื่องและคงสาระเดิมอย่างครบถ้วน โดยเขียนเป็นสำนวนของตนเอง
การย่อความโดยทั่วไปประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ
ส่วนที่ ๑ เป็นการบอกที่มาของเรื่อง

ส่วนที่ ๒ เป็นส่วนเนื้อเรื่อง มีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

ตัวอย่าง

ย่อบทความ เรื่อง จิตที่ควรพัฒนา: จิตสาธารณะ จากบทอ่านเสริม บทที่ ๒ หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ของ กระทรวงศึกษาธิการ ความว่า

บุคคลที่มีจิตสาธารณะเป็นผู้ที่มีความเสียสละและรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ตัวอย่างบุคคลที่ควรยกย่อง เช่น พระราชวิสุทธิประชาณาถ (อลงกต ดิกขปณฺโณ) เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ ตำบลเขาสามยอต จังหวัดลพบุรี ผู้ดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ระยะสุดท้าย ร้อยตำรวจตรีวิชัย สุริยุทธร หรือดาบวิชัยผู้สร้างป่า ผู้ริเริ่มโครงการปลูกต้นไม้สาธารณะเพื่อส่วนรวม ใน

พื้นที่แห่งแล้ง ซึ่งประชาชนยากจน ที่อำเภอปรางกู จังหวัดศรีสะเกษ ครูสุธาสิณี น้อยอินทร์ หรือครูตี๋ ช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาวิกฤต ให้เข้มแข็งในการเผชิญชีวิตวันข้างหน้า โดยจัดทำเป็นศูนย์ดูแลเด็ก เรียกว่า บ้านโฮมฮัก อยู่ที่อำเภอเมืองฯ จังหวัดยโสธร

กลุ่มบุคคลที่มีจิตสาธารณะก็มีจำนวนมาก เช่น โครงการแพทย์อาสา บริการสาธารณสุขแก่บุคคลที่อยู่ห่างไกลในถิ่นทุรกันดาร โครงการครูอาสา เป็นการรวมตัวกันของครู เพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาในชุมชนแออัด ชุมชน ในชนบทที่ห่างไกล

เยาวชนควรได้รับการฝึกฝนให้มีจิตสาธารณะเพื่อประเทศไทยจะได้ พัฒนาก้าวหน้า มีความเข้มแข็งและสงบสุข

การฟังและการอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

คำพูดหรืองานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ เป็นการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ เพื่อเชิญชวน จูงใจให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเชื่อถือ เห็นคล้อยตาม หรือยินดีปฏิบัติตาม หลักปรากฏในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนการพูดในที่ ประชุมชนต่างๆ

ผู้ฟังหรือผู้อ่าน ควรปฏิบัติดังนี้

๑. พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
๒. หาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
๓. พิจารณาความน่าเชื่อถือ
๔. พิจารณาว่าใครหรือกลุ่มใดที่จะได้รับประโยชน์

ตัวอย่าง

สวัสดีเพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคน

กระผม นำทาง วิถีไทย ผู้สมัครประธานนักเรียน หมายเลข ๑ ขออสามารับใช้เพื่อนๆ น้องๆ ครับ ผมมีความมั่นใจที่จะนำทางที่ดีมาสู่พวกเราทุกคน เพราะผมชื่อ นำทาง อยู่แล้วครับ

ผมมีโครงการที่จะพัฒนาโรงเรียนของเรา ให้มีสนามกีฬาชุมชน เพื่อส่งเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดีแก่พวกเราเยาวชนและทุกคนในชุมชน ผม

จะติดต่อผู้ฝึกสอนจากศูนย์กีฬาจังหวัด และคัดเลือกผู้มีทักษะทางกีฬามุ่งสู่โอลิมปิก นำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียน ชุมชนและประเทศของเรา

โครงการของผมจะเป็นจริงได้ ถ้าเพื่อนๆ น้องๆ ช่วยกันเลือกเบอร์ ๑
จำง่าย กาง่ายครับ เบอร์ ๑ ไม่ผิดหวังครับ

พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
<p>นำทาง วิถีไทย ผู้สมัครประธานนักเรียน หมายเลข ๑</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มั่นใจที่จะนำทางที่ดีมาสู่โรงเรียน - จัดโครงการพัฒนาโรงเรียนให้มีสนามกีฬาชุมชน - ติดต่อขอผู้ฝึกสอนจากศูนย์กีฬาจังหวัด - คัดเลือกผู้มีทักษะทางกีฬามุ่งสู่โอลิมปิก - โครงการจะเป็นจริงได้ถ้าช่วยกันเลือกเบอร์ ๑

หาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ

♥ ถ้าจะทำสนามกีฬาชุมชน ครู นักเรียนและประชาชนในชุมชนสนใจการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาหรือไม่

♥ ในชุมชนมีผู้ที่สามารถสนับสนุนด้านนี้หรือไม่

♥ มีเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬาต่างๆ ที่พอจัดหาได้หรือไม่

ฯลฯ

พิจารณาความน่าเชื่อถือ

โครงการที่ทำค่อนข้างเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความร่วมมือจากคนหลายประเภทไม่แน่ใจว่าจะทำได้ แต่ถ้าโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเองอาจเป็นไปได้

พิจารณาว่าใครหรือกลุ่มใดที่จะได้รับประโยชน์

ถ้าได้รับเลือกเป็นประธานสภานักเรียน และสามารถทำโครงการได้จริงน่าจะมีประโยชน์ต่อทุกคน